

En aftale om etablering af et sådant kommunalt fællesskab skal godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed.

Med disse ”§ 60-fællesskaber” får kommuner, der ønsker at etablere et samarbejde om skatteforvaltning mellem mange kommuner eller mellem kommuner med mange indbyggere, et stærkt organisatorisk redskab. Fællesskaberne skal således ledes af en bestyrelse, der sammensættes af mindst én repræsentant for hver af de deltagende kommuner. Denne bestyrelse overtager den enkelte kommunalbestyrelses ansvar for, at der udarbejdes en ligningsplan og at planen følges, samt for at udpege en embedsmand til at have ansvaret for den kommunale skattemyndigheds afgørelser. Bestyrelsen får endvidere bl.a. ansvaret for fællesskabets regnskaber og budgetter, ansættelsen af ledende medarbejdere i fællesskabet og organiseringen af fællesskabets arbejde.

Denne organisationsform giver således en mere tydelig ledelse end de kommunalbestyrelsesledede samarbejder, og dermed mulighed for en mere effektiv ledelse af en stor organisation med mange interesser. Og denne organisationsform giver en klarere fokusering på skatteforvaltningsopgaven end i de blandede kommunale forvaltninger.

3.3. Den stigende internationalisering, der bl.a. viser sig ved øget mobilitet blandt lønmodtagere, medfører øgede krav om særlig viden i skatteforvaltningerne og om kontakt med fremmede staters myndigheder. Specielt i Øresundsregionen efterspørges støtte til fremme af integrationen over Øresund.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til i samarbejde med de kommunale repræsentanter at etablere et center i Øresundsområdet til ligning af skattepligtige personer, der bor her i landet, men har lønindkomst eller lignende fra Sverige, eller omvendt - såkaldte grænsegængere mellem Danmark og Sverige.

Centret vil blive søgt oprettet som et kommunalt center, men kan, hvis det ikke kan etableres på anden måde, etableres som et statsligt center. Oprettelse af centret som et statsligt center, kan skatteministeren indgå aftale med en kommunalbestyrelse, samarbejdende kommunalbestyrelser, jf. § 1 A, eller bestyrelsen for et ligningscenter, jf. § 1 B, om at udføre denne opgave mod et vederlag.

3.4. I dag kan kommuner kun etablere fælles skatteankenævne hvert fjerde år i forbindelse med valget til kommunalbestyrelsen. Dette forhold udgør en hindring for en hurtig effektivisering af skatteankenævnsstrukturen.

Det foreslås derfor, at kommuner skal kunne etablere fælles skatteankenævne i skatteankenævnsmedlemmernes fireårige funktionsperiode.

Det er tanken som opfølgning på dette forslag at effektivisere reglerne for sagsbehandlingen i skatteankenævnene.

Det er således bl.a. tanken, at klager, der kan afgøres i mindelighed mellem klageren og skatteankenævnssekretariatet, blot skal forelægges skatteankenævnets formand til godkendelse.

Den sagsfremstilling, som skatteankenævnet skal basere sin afgørelse på, skal i dag forelægges skatteankenævnet med en indstilling til klagens afgørelse, før begge dele sendes til klageren til udtalelse. Det er tanken at ændre denne ordning, således at sekretariatet uden forelæggelse for nævnet kan foretage høring af klageren over udkastet til sagsfremstillingen, og at der ved denne høring ikke skal medsendes et udkast til klagens afgørelse.

3.5. I dag påklages afgørelser om selskabsligning direkte til Landsskatteretten. Derimod påklages afgørelser om personligning først til det kommunale skatteankenævne, og først skatteankenævnets kendelse kan påklages til Landsskatteretten.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til helt eller delvis at henlægge behandlingen i første instans af klager over selskabsligning til skatteankenævnene. Bemyndigelsen tænkes først udnyttet, når antallet af skatteankenævne er reduceret til et sådant niveau, at det enkelte skatteankenævne gennemsnitligt kan påregnes at få et ikke ubetydeligt antal klager over selskabsligning til behandling. Bemyndigelsen tænkes ikke udnyttet for så vidt angår de store selskaber, der lignedes af Selskabsrevisionen i ToldSkat.

3.6. I dag sekretariatsbetjenes skatteankenævnene af kommunerne. Dette spreder sekretariatsbetjeningen på mange forvaltninger og giver anledning til habilitetsspørgsmål.

Derfor lægges der i lovforslaget op til, såvel for at styrke retssikkerheden som for at muliggøre effektiviseringer, at koncentrere sekretariatsbetjeningen af skatteankenævnene på få forvaltninger, der organisatorisk er adskilt fra de myndigheder, hvis afgørelser skatteankenævnene kan prøve.

Det forudsættes således, at der højst bliver et sekretariat for hver amt.

Det foreslås i forbindelse hermed, at ansvaret for sekretariatsbetjeningen overgår til staten.

Men regeringen ser gerne, at sekretariatsbetjeningen udføres af kommunerne. Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at indgå aftaler med en kommunalbestyrelse, samarbejdende kommunal-